

A 'Codi Gaudí. Descriptant l'home rere el mite', Joan Bosch analitza, entre la novel·la i l'assaig, la vida del reusenc

L'estrella de Gaudí no s'apaga

Lluís Lloret
BARCELONA

El novembre passat, el Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) va inaugurar la mostra *(Re)conèixer Gaudí: foc i cendres*, comissariada per Juanjo Lahuerta. Una gran exposició, amb més de 650 peces, que desmunta el mite de l'arquitecte aïllat i incomprès que ha desvirtuat la raó de ser de la seva obra. En aquest diari en va escriure a bastament Maria Palau, com també de la inauguració, el 8 de desembre passat, de la torre de Maria de la Sagrada Família, coronada –a 138 metres d'altura– per una estrella de vidre que pesa cinc tones i mitja.

L'estrella d'Antoni Gaudí, de l'home i de l'artista visionari, no es queda en això: s'hi pot sumar *Codi Gaudí*. Descriptant

l'home rere el mite, la recent biografia que li ha dedicat Joan Bosch, publicada per Ara Llibres. Una obra entre la novel·la i l'assaig que analitza la vida del reusenc més enllà dels tòpics i, també, de la seva obra amb abundant material tècnic, acompanyat d'il·lustracions i esquemes d'Andrea Mas que faciliten la comprensió de determinats conceptes.

Joan Bosch traça l'evolució psicològica de l'arquitecte i també ofereix detalls tècnics

Joan Bosch (Barcelona, 1971), llicenciat en ciències físiques, ha volgut "descriptar l'home que hi ha rere el mite", gairebé en el sentit literal de desenterrar i reformular la manera de ser del genial arquitecte, les despulles del qual descansen –és un dir– des del juny del 1926 a la cripta de la Sagrada Família.

L'obra comença per l'atropellament, el confús ingrés a l'hospital de pobres de la Santa Creu –on el van confondre amb un pidolaire– i la mort. A partir d'aquí, Bosch traça amb un estil efectiu la biografia de Gaudí en vuit capítols –subdividits– i un epíleg. Anem del Reus natal del 1852 cap endavant, amb els anys d'aprenentatge, els d'incertesa, els de glòria, el llarg descens a l'infern... Sempre amb comentaris de coetanis i

Gaudí és notícia per l'exposició al MNAC, la Sagrada Família i la biografia ■ JOSEP LOSADA

anècdotes que formen una visió polièdrica del biografat i que palesen l'exhaustiva documentació a què ha accedit l'autor per escriure aquest llibre. Des del rigor tècnic i l'admiració crítica, Joan Bosch mostra "l'evolució psicològica del jove arrogant i atipat d'èxit que va grimpar els graons de l'alta burgesia barcelonina per, més tard, tastar la fel del fracàs i la indiferència dels seus contemporanis".

Més d'una vegada, l'obra pot sorprendre el lector oferint un perso-

natge profundament humà que se situa als antípodes de l'Antoni Gaudí sacralitzat

zats i popularitzats per les guies turístiques.

Codi Gaudí dona elements per comprendre el perquè de l'èxit sense precedents de l'arquitectura de Gaudí –gràcies a què i a qui– i la naturalesa contradictòria de l'home rere la màscara del geni. Més que un complement a una visita al temple –i a altres construccions de Gaudí a Barcelona– i a l'exposició actual al MNAC, aquest llibre és una base impecable per mirar d'entendre un món creatiu molt complex, tant com el geni que el va idear. ■

Mor l'escriptor i polític Antoni Dalmau

Va ser president de la Diputació de Barcelona i va publicar vint llibres

Redacció
BARCELONA

L'escriptor i polític Antoni Dalmau Ribalta (Igualada, 1951), que va ser president de la Diputació de Barcelona entre el 1982 i el 1987, va morir ahir, arran d'un accident a casa seva.

Dalmau va iniciar la seva carrera política durant la Transició i va ocupar diversos càrrecs públics fins al 1999, sempre vinculat a les sigles del PSC, partit que va abandonar el 2013 per desavinences amb la cúpula. Va ser regidor de la seva ciutat natal en dos períodes diferents, 1979-1983 i 1987-1991, entre els quals va exercir com a edil de l'Ajuntament de Barcelona.

L'any 1979 també va ser elegit diputat provincial, i entre el 1982 i el 1987 va presidir la Diputació de Barcelona. Sota la seva presidència es va dur a terme la reforma administrativa d'aquesta institució, es va cedir el Palau de la Generalitat al govern autonòmic i es va construir una nova seu per a la Diputació a l'edifici Can Serra, entre d'altres accions.

Antoni Dalmau ■ J. LOSADA

Va ser diputat al Parlament entre el 1988 i el 1999, vicepresident de la cambra catalana entre el 1988 i el 1995, i president de la comissió de cultura del Parlament català fins al 1999.

Molt vinculat al món cultural, entre el 1988 i el 2013 va dirigir la Fundació Teatre Lliure-Teatre Públic de Barcelona, i també va fundar la publicació *Revista d'Igualada*.

En la seva faceta d'escriptor, Dalmau és autor d'una vintena de títols, entre novel·les i assajos de divulgació històrica, molts dedicats als còtars i també a l'obrerisme, la Setmana Tràgica i la Guerra Civil. Destaquen títols com *Capça de records*, *Naufregis quotidians*, *L'amor de lluny*, *Primavera d'hivern* i *Terra d'oblit*. *El vell camí dels còtars* (premi Néstor Luján), entre d'altres. ■